firmitas manuuz duplex. vt leprositas ⁊ aridítas. Infirmitas lepre ē infirmitas mali exēpli. qz fiē lepra inficit: ita malū exemplū. Ideo dicit apl̄us. ij. Cor. vj. Nemini dantes vllā offensionē. i. exēpluz malū vel scandalū vbo vel facto. Et. j. Cor. iiij. Sine offensa estote. Et btūs Grego. ix. q. iij. dic. Tot mortib⁹ digni sunt: quot in alios pditōis exempla trāsmittūt. Et ideo dicit Tulli⁹ moral. Nulli tu fueris pbens exēpla maloz: ne ꝓdēneris p peccatis alioz. Infirmitas aūt aridítatis manū est auaricia. qz sup illud Math. xij. Ecce homo hūs aridā manū. dicit Glo. moral. Ayre. q p hoiem habētez manū aridā intelligit auar⁹: cui⁹ man⁹ ad opa pietatis ⁊ largitatis est inualida. Et sic spūs hois ē infirm⁹ in manib⁹ cū malū exēplū tribuit ⁊ opa largitatis nō custodit. Decimo ⁊ vltimo spūs hois infirm⁹ est i pedib⁹ affectionū. Affect⁹ em aie aut spiritⁿ sunt duo. amor ⁊ timor. ⁊ isti sūt duo pedes aie q male infirmant cū ꝓuertunt ad timorē male humiliantē: vel ad amorē male accēdentē. ⁊ sic ieptierim⁹ ad regnū celeste. Qd̄ figuratū est. ij. Reg. ix. de Myphiboseth: q erat cōtract⁹ ⁊ claud⁹ vtroq pede ineptusq ad regnū. Myphiboseth interp̄tatur os ꝓfusiōis: ⁊ significat spm̄ peccantē. q si claudicat ⁊ infirmat i pede amoris vl timoris iept⁹ est ad regnū decoris. De quo Sap. v. Accipiēt regnū decoris de manu dñi. Idcirco exēplo reguli dz q̄libet homo cui⁹ spūs sic vt dictū est infirmat ire ad xp̄m: ⁊ eū rogare vt sanet spm̄ vel aiam ei⁹. ⁊ sic ex magna sua pietate dicet ei. Vade spūs tu⁹ viuit. h̄ i gr̄a ⁊ i futuro in eēna gr̄ia. Ad quā nos pdu. ⁊c.

De eadem dñica. Sermo. iij.

Hora septima reliquit

Hū febris. vbi. s. S Dicunt medici q chrysis sexta die cōtingens regularit est malū. septima aūt die cōtingens est bonū creticita tis Quare Galien⁹ lib. suo de creticis dieb⁹ dicit Nā septimū diē assimilat regi. ⁊ sextū diē assimilat tyrāno. Moralr. hūanū gen⁹ laborabat diuersis infirmitatib⁹: tā corpalib⁹ q̄ spūalib⁹. Infirmitates spirituales fiūt in aia p peccata. Sic infirm⁹ fuit David: q̄ ait ps. vj. Miserere mei dñe qm̄ infirm⁹ sum: sana me dñe. Iste infirmitates nō relinquūt hoiez in pñti. ꝓpter qd̄ dicit. Homo ꝓtinue labora i opibus pnie. iuxta illud Luc. xiij. Sex dies sunt in q̄ bus oportet opari. s. in opib⁹ pnie ⁊ labore corpali. Sz quidā de his infirmitatibus creticam ponūt sexte diei. i. in vita pñti: q̄ intelligit p sextam diē. et sunt illi q ocio ⁊ q̄eti se dant totalr in pñti: nolētes q̄ b opa pnie refusat: i fuco opa pene ēne pfoluet. iuxt illd Leui. xxiij. Dis aia q nō afflicta fuerit hac die peribit d̄ ppl̄o suo. Et p oppositū q̄ hic tribulā tur in opibus penitētie. p peccatis suis vexant q̄si per sex dies: ⁊ septima die vite sue req̄escūt Exod. xxxvij. Dies sabbati septim⁹. i. requies sctā a dñio. Et certe tūc est pfecta chrysis. quia tūc perfecte cessabit omnis infirmitas tedij et tēptationū carnis. mundi ⁊ diaboli. Et tunc vere dici potest de quolibet illud verbuz thematis. Hora septima reliquit euz febris. Et qui sic creticant sani fiunt. Est ergo moralr sexta dies in creticādo q̄si tyrān⁹ Fm Galienum. quia illi qui delicijs ⁊ quieti se dant in hac vita carni se subijciūt. cui⁹ vomitem vocat beat⁹ Augustin⁹ tyrannū. Sed septimus dies est quasi verus rex sub quo spiritus libertati donatur. In cuius figura dicitur Daniel. xiiij. q rex venit die septima ad Danielem: ⁊ eripuit eum de lacu leonuz. Et similiter hic dicit q die septima reliquit. quia in futura vita que significat per diem septimū: cessabit omis infirmitas: corporalis ⁊ spiritualis. In quo quidem verbo euāgelista quo ad sensum moralem principaliter duo tangit. Primo tangit cessationē vite peccabilis: ibi. Hora septima. Secundo mutationē pene damnabilis: ibi. febris. ¶ Circa que notandum q septem sunt peccata in septem febribus designata: que septima hora cessabunt ⁊ sentētiam damnabilis pene mutabūt. Primū peccatum est superbia ⁊ significatur per febrē que quartana nominat. Cui⁹ signa sunt scōm medicos. qz de quarto in quartaz diē affligunt vel circiter quattuor horas. ⁊ recte significat superbiam que affligit ita (vt ita dicam) spiritum hominis in quattuor horis diei. Prima hora est quādo aliq̄s credit se habere bona a seipso que habet: qd̄ est verum signū superbie. vt dicit Beda in omelia. qua laborant illi qui dicebant Psal. xj. Labia nostra a nobis sunt: quis dominⁿ noster est: Sex autē sunt que facit superbus quasi crederet bona sua habere a seipso ⁊ non a deo. Primo cum de bonis suis gloriatur ⁊ erigitur. De quo Job. x. Vir vanus in superbiam erigitur: ⁊ quasi pullus onagri liberum natum se putat. Contra quem loquitur apostolus. j. Corinth. iiij. Quid habes qd̄ non accepisti: si accepisti quid gloriaris quasi nō acceperis: Secundo cum de bonis suis se iactat. qd̄ non facit Job: qui ait. cap. xxxj. Si. i. non osculatus sum sum manum meam. In manu scōm Glos. intelligitur operatio. in osculo qd̄ est contractus oris intelligitur laudatio. Ore enim spūaliter intelligitur res que laudatur. vnde osculū manus est laudatio propie operatiōis. Tertio cum de bonis suis gratias non agit. Homo em ingratus dicit non cognoscere beneficiū acceptuz: eo q faciat ac si nō cognosceret dum p eo gratias nō agit. De quo dicit Bernard⁹. Ingratitudo est ventus vrens: siccans fibi fontem pietatis. rorem misericordie. fluenta gratie. Quia scōm Grego. non est dign⁹ dandis qui non agit gratias de datis. Quarto cū habentem bona similia cōtemnit. Quinto cum sibi ⁊ non deo viuit. Nam verissima recognitio domini est redditio census vel seruitij. Et cum superb⁹ seruire deo renuit: ipe bona sua ab eo non cognoscit. Sexto cum de bonis suis pauperibus nō tribuit. Vnde Augustin⁹. Dicit tibi christus: da mihi ex eo qd̄ dedi tibi. de meo quero ⁊ non mihi donas. Secūda dies vel hora que patitur superbus adinstar febricitantis est cum credit bona sua habere a deo pro meritis suis: ⁊ in hoc fatuū se ostendit. Primo quia ipse nihil dat deo: nisi prius hoc dederit illi. Ideo Esa. xxvj. dicit. Omnia opera nostra opat⁹ est in nobis dñs. Et hñ nō inquit sunt tanta merita vt ꝓpter ea vita eterna debeat ex iure vt de